

Murrayska Släktmötet på Hasselbacken den 29 augusti 2015

Tacktal efter middagen av Henrik Murray

Kära medlemmar av styrelsen för Murraska Släktfonden,

kära medlemmar av Murrayska släkten och alla övriga deltagare!

Det var en stor ära för mig, Henrik, när Krister ringde och bad mig hålla detta tacktal efter middagen. Det har hållits många vackra tal vid tidigare släktmöten. Förra gången var det Axel som höll tacktalet och han var lika värtalig som alltid. Gången innan var det vår ” grand old man” **Carl-Adolf** som höll talet på vers. Fantastiskt! Det talet finns på släktens hemsida och den andra versen vill jag citera:

**Framför mig ser jag en skara
Som så ung och stark tycks var!
Fest och glädje! Vackra kläder!
Och idag så vackert väder.**

Det är precis så jag känner det idag!

Vem är jag då? Alla kanske inte har det helt klart för sig.

Jag tar mig därför friheten till lite släktinformation

Min pappa var **Arnold**, nummer tre i en syskonskara på fyra där farbror **Uno** var äldst, därefter faster **Lilian**, gift Ljungberg, och sist yngste brodern, min farbror **Rutger**.

Deras pappa, min farfar, var **Henrik** som jag har fått mitt namn efter. Han var **näst** yngst i en skara på 7 barn och hans pappa hette **Adolf** (som så många andra Murrayare) och hans pappa hette **Uno**.

Efter Uno finns här idag många Murrayare liksom efter hans äldre bror, **Carl-Adolf**, bland andra huvudmannen för släkten Christian. Två av söner till Carl-Adolf, **George** och **Robert** var grundare av släktfonden och reglementet för fonden.

Den tredje grundaren, **Axel**, tillhörde de nu utdöda grenarna och hans farfar **Gustav**, biskop i Västerås och adlad 1810 och introducerad på riddarhuset 1812, var sjätte barnet till den till Sverige 1735 **invandrade Andreas** i hans andra gifte.

Andreas åttonde och yngsta barn i denna skara var **professor Adolf** som bodde och verkade i Uppsala och som var den förste kirurgiprofessorn i Sverige och dessutom professor i medicin och han finns som en relief på väggen till Uppsala Universitet och på ett porträtt i Medicin Historiska museet i Uppsala som han grundade och där hans gamla instrument finns. Av de söner Andreas fick är **Adolf således den gemensamma nämnaren** till alla oss som är här idag. Andreas hade dessutom 5 barn i sitt första äktenskap.

Nu tillbaka till mig.

Jag är äldst i min syskonskara och har två syskon, Amelie och Urban. Urban har ju som ni vet, varit vår senaste ordförande i släktrådet. Jag har 3 barn: Anna, Erik och Johan- Anna och Agnar har 2 flickor, Alexandra och Caroline; Erik och Victoria har 3 flickor, Alice, Ingrid och Agnes; Johan och Caroline har 2 barn, Lilly och Malcolm. Således 7 barnbarn och Anna väntar dessutom en liten pojke.

Hälsningar:

Jag nämnde tidigare att jag har en faster som heter Lilian, gift Ljungberg. Hon och hennes man Carl emigrerade med sina 4 barn: Ann-Marie, Nettan, Carl-Henrik och Lillan till Canada 1952. Nettan och Carl-Henrik var här vid vårt förra möte 2012 och nu hälsar Carl-Henrik till alla släktmedlemmar och beklagar att de inte kan vara med den här gången men hoppas att vi får ett trevligt möte.

Nu till tacken!

Först vill jag tacka släktrådet för allt det arbete ni lägger ned på släktföreningen och nu inför det här släktmötet. Det är roligt att under så här trevliga former träffa er och alla medlemmar som man annars inte ser så ofta. Låt oss hoppas att vi kan fortsätta med dessa sammankomster och att vi dessemellan kan göra gemensamma utflykter och resor på samma sätt som vi tidigare gjort.

Vi kan också inkludera de tre grundarna, **Axel, George** och **Robert** i det här tacket, vars start av Murrayska släktföreningen och fonden bidrager till att vi sitter här.

Till broder Urban vill jag ge ett speciellt tack för allt det arbete Du lagt ner först som sekreterare och sedan som ordförande för styrelsen. Det har Du gjort på ett mycket vänligt, förtjänstfullt, professionellt och uppskattat sätt. **Stort tack!!**

Tack även till **Thomas**, som nu avgår, för ditt långa och trogna arbete i styrelsen, speciellt som kassör.

Till sist vill jag tacka för den här middagen och för all den goda maten och drycken vi fått och för den trevliga samvaron vid bordet. Samtidigt vill jag önska vår nye ordförande **Tobias** lycka till i fortsättningen med styrelsearbetet tillsammans med de två nya styrelsemedlemmarna **Johan** och **Marcus** och de tre omvalda och nu ordinarie styrelsemedlemmar, **Linda, Cecilia** och **Charlotte**.

När stämningen nu är så här hög vill jag avslutningsvis sjunga första versen av den gamle biskopen Frans Mikael Franzens dryckesvisa:

”När skämtet tar ordet vid vänskapens bord ...”

Tack skall ni ha och så tar vi en gemensam skål.

Skål!!